

Zprávy z farnosti

12/2001

Když se řekne slůvko ADVENT, představí si leckdo leccos: Ti dříve narození si snad vzpomenou na to, jak v adventu svého mládí třeba každé ráno spěchali zasněženou krajinou na roráty. Ti později narození si možná uvědomí, co je během těch necelých 4 týdnů adventu čeká: Uklízení, zdobení, pečení, vaření, fronty v obchodech a k tomu všemu nakonec ještě zpověď, které se celý rok „poctivě“ vyhýbali. A děti? Některé z nich se možná už dnes vidí pod vánočním stromečkem. Advent je nádherná doba. Doba, ve které očekáváme Kristův příchod. Nejen ten o Vánocích! Abychom pochopili krásu a hloubku adventu, musíme se vrátit hodně zpátky - až do doby prvních lidí. Selhali. Přišli o štěstí, které u Boha měli. A už tam - v ráji - hned po tom selhání, hned po tom nešťastném pádu, se ozývá první radostná zvěst: Příslib Vykupitele. Lidé na něho čekají. Těší se. A Ježíš o těch prvních křesťanských Vánocích skutečně přichází. A pak zase znovu: Ježíš odchází k Otci a slibuje, že přijde zas. Ne už jako bezmocné Děťátko, ale jako Soudce: Odtud přijde soudit živé i mrtvé A víte, co je zajímavé? První křesťané se ani tohoto Kristova příchodu nebáli. Oni totiž věděli, že ten, kdo s Kristem a podle Krista žije, ten se ho nemusí bát ani jako Děťátko, ani jako Soudce. Proto zvláště první doba křesťanská byla nesena obrovskou touhou: Maran atha! Pane, přijď!

K adventní úvaze se svým požehnáním připojuje

P. František

Kam se nám schovali katolíci?

V katalogu litoměřické diecéze je možné nalézt i zajímavé informace o farnostech. Dnes jsem vybral farnost, která má oficiální název:

Rímskokatolická farnost Velký Šenov

Do farnosti, pro nás Děčínáky možná exotické, patří Velký Šenov, Dolina, Janovka, Leopoldovka, Malý Šenov, Staré Hraběcí, Vilémov. Jedná se totiž o osady „na konci světa“ ve Šluknovském výběžku, kam oko nemotorizovaného člověka jen stěží dohlédne. Přesto zde žijí obyvatelé, kteří se v roce 1991 zapsali jako katolíci a to bychom vnímat měli.

Část farnosti	Počet obyvatel v roce 1991	Počet katolíků v roce 1991
Velký Šenov	1 708	408
Dolina	20	14
Janovka	11	8
Leopoldovka	102	42
Malý Šenov	99	48
Staré Hraběcí	23	13
Vilémov	991	312
součet	2 954	845

Jak jsme se již několikrát dozvěděli, existují farnosti, o jejichž vzniku toho moc nevíme. Tato farnost patří právě mezi ně. Víme jen, že znovu byla ustanovena roku 1782 a že matriky jsou k dispozici od roku 1785. Nejstarší památka Velkého Šenova je datována již rokem 1446.

Farní kostel je zasvěcen sv. Bartoloměji. Ve Starém Hraběcí pak stojí kaple sv. Václava, ve Vilémově se dále nachází filiální kostel Nanebevzetí Panny Marie.

připravil R. Sticha

- Pan Rambousek miloval rybí speciality. A tak se usilovně modlil: „Pane, dej mi ulovit kapra, ale nějakého velkého nebo štika. Já mám strašně rád kapra namodro nebo štika na smetaně!“ K obědu mu však manželka udělala špenát s vejci. Druhý den se modlil ještě vroucněji. A k obědu zase byl jen rýžový nákyp. Další den se znovu modlil a opět nic. Po týdně to už nevydržel a jeho modlitba zněla dost vyčítavě: „Pane, apoštolům jsi popřál zázračný rybolov, až se jim sítě trhaly, a já tě prosím jen o jednu rybu! V Písmu je přeci psáno »proste a bude vám dáno« proč to tedy nefunguje?“ A z nebe se ozval hlas: „A už sis nahodil udici?“

Slavoňov

Ve dnech 26. – 29. 10. jsem jela s Monikou, Markétou a Jarkou na Schönstattské setkání mládeže do Slavoňova. Hlavní téma celého setkání bylo: „S Marií na cestě“. Chtěla bych shrnout, co se v těchto dnech událo.

Ráno byl budíček v 7:15. Pak se šlo na snídani, po které byla ranní modlitba provázená P. Ladislavem Štefkem a P. Z. Králíkem. Bylo to doplněné písničkami z Hosany. Pak nám dal P. Ladislav na den duchovní impuls a zadal témata do skupinek. Skupinek bylo sedm a v každé asi 5 až 7 lidí. Ve skupinkách jsme se zabývali zadaným tématem a pak jsme výsledky výtvarně zpracovali. Následoval oběd a pak workshopy, např.: divadelní, sportovní, hrací, o partnerství, sebeobrana, práva a židovské tance a disko tance. Každý si vybral, co ho zajímalo a tam pak šel. Navečer byla v kapli sloužena mše svatá. Během večera nás ještě čekala večeře, večerní modlitba a večerníček na dobrou noc. Pak se šlo spát. My holky jsme spaly ve Svazovém domě a kluci v Kněžském domě.

V sobotu odpoledne proběhla olympiáda. Tvořily jí různé soutěže, které pak byly vyhodnoceny. V neděli večer se mělo jít do Rokole. Z původního plánu výletu nakonec sešlo, protože začalo pršet a tak jsme se museli naskládat do aut. Tam jsme se zúčastnili v nově postaveném domě Mariiných sester hodinové adorace doprovázené modlitbou a písněmi.

Celé setkání bylo ukončeno v pondělí po obědě, kdy se všichni vrátili plni krásných zážitků a nabyti duchovní energií zpět do svých domovů.

M. S.

Kdo jsou to Animátoři?

Animátoři jsou lidé, kteří se snaží být a jsou duší ve společenství mládeže. Co to znamená v praxi? Například se starají o program ve společenství, o modlitbu, přivítání nových členů, ... atd..

Co se týče setkávání Animátorů, tak se na těchto setkáváních schází lidé, kteří buďto mají nějaké společenství a nebo ho vedou, nebo by ho chtěli vést a nebo z různých důvodů nejsou členy žádného společenství.

Mohu vás ujistit, že se nejedná o žádné setkání lidí, kteří vedou skauty, junáky a podobné organizace, ale jsou to mladí lidé, kteří se snaží být aktivními členy ve společenství a také se snaží mimo jiné probudit aktivitu i u členů ve společenství. Snad vám bude toto vysvětlení stačit.

Jaromír S.

- Misionář v Africe se ptá domorodce: „Prosím vás, mohu se tady v tom jezeře vykoupat?“ „Ano, samozřejmě.“ „A nejsou tady krokodýli?“ zjišťuje dále misionář. „Kdepak, ti se tu ani neukážou, bojí se žraloků.“

Narozeniny Otce biskupa Koukla

Dne 8. 11. to bylo přesně 75 let, co se narodil náš otec biskup Koukl a tak není divu, že mu chtěl každý popřát jen to nejlepší. A právě taková příležitost se naskytla při mši svaté všem účastníkům v Litoměřické katedrále sv. Štěpána. Jistě ne náhodou ten den se v Litoměřicích konal i kněžský den a tak v katedrále nechyběli kněží z celé naší diecéze. Bylo by jistě hezké, kdyby se o své zážitky z tohoto dne podělili i naši páteři Jirásek, Fexa a Procházka, jak oni prožili tento den.

Já jsem přijel do Litoměřic před 16. hodinou a měl jsem to jen taktak na mši. Přední lavice byly obsazeny kněžími naší diecéze a zadní část katedrály zaplnili lidé z farností naší diecéze. Mše svatá začala o půl páté večer. Mši svatou zahájil biskup Koukl humornou vsuvkou, že se narodil před 75 lety a desíti hodinami. Na konci mše se naskytla příležitost ke gratulaci k biskupovým narozeninám. Mše svatá byla moc pěkná. Po mši jsem se pozdravil a prohodil pár slov s některými známými, rozloučil se a s páterem Jiráskem jsem odjel domů zase o zážitek bohatší. Díky Bohu!

Jerry, Boletice

- Bratři misionáři se modlí před jídlem: „Hospodine, požehnej nám tento řízek a dej chléb těm, kteří ho nemají.“

Maňáskové divadlo

Dosti často bylo v poslední době slyšet o tom, že spolu obě děčínské farnosti nespolupracují tak, jak by měly a mohly. Z mého pohledu tomu tak není a myslím si, že každý, kdo se o to snaží a má zájem, si své aktivity v druhé farnosti najde. Jsem proto rád, že mohu napsat o jedné společné akci, která již přes rok probíhá. Jedná se o maňáskové divadlo, kde hrají a zpívají děti z obou farností pod vedením Jarky Škodové.

Pokud dobře počítám, odehrály děti již čtyři představení, vždy s novým repertoárem. To poslední proběhlo v neděli 11. listopadu na své domovské scéně na faře v Podmoklech. Jako vždy, i tentokrát židle nestačily pro všechny zájemce, ale nakonec jsme se všichni vešli. Před začátkem, o přestávce i po šťastném konci pohádky, ve které dobro přece jen zvítězilo nad zlem a hloupostí, účinkující společně s obecenstvem a za doprovodu kytary Jindry Bumby zazpívali písničky o Pánu Ježíši. Dlouhým a spontánním potleskem daly děti najevo, jak se jim pohádka líbila.

Dovolte mi ještě jednu úvahu a postřeh. V doprovodu P. Pavla přišlo představení shlédnout i několik malých i trošku větších Rómů, etnika, které se od nás svým chováním i projevem dosti liší. Ani pro mě není soužití s nimi vždy snadné, lehce se nechám v názoru na ně unášet emocemi, přestože Boží přikázání nám přikazuje milovat se navzájem. Tady jsem ale viděl děti, které dychtivě sledovaly vše, co se na jevišti děje, a byly za to velmi vděčné. Domnívám se, že i jejich pohled na nás je trochu zkreslený, a toto byla jedna z možností, jak se navzájem s Boží pomocí sblížit.

Každý, kdo někdy něco podobného pořádal, ví, kolik obětování a času to stojí. Proto všem účinkujícím, dětem i Jarce veliké Pán Bůh zaplat' a děkujeme.

Antonín Musil

Kostel sv. Františka – názory

druhé pokračování

Původní text příspěvku J. Záhory st., je opět uveden v rámečku.

Elektroinstalace 1974:

Stávající stav již nevyhovoval platným předpisům. Přestože se v kostele neprováděly pravidelné revize, existuje závazné stanovisko pana Zučka se závodu SČE, že elektroinstalace nevyhovuje. Především byly odpojeny rozvody na půdu (zmíněné neony) a provozní zásuvky, zejména u hlavního oltáře, byly průběžně měněny za typy s nulovacím kolíkem. V podstatě hrozilo nebezpečí úrazu elektrickým proudem při připojování přenosných elektric-

kých spotřebičů – vysavač, spirálový vaříč pro přípravu dřevěného uhlí do kadidla, nenulovaný motor a dmychadlo u varhan apod. Zároveň byly nebezpečná i zářivková tělesa v chrámové lodi, neboť ani jedno nemělo elektrickou ochranu před nebezpečným dotykem. Další aspekt se projevil s nástupem tranzistorových rozhlasových přijímačů, kdy tato tělesa jako celky rušila rozhlasový příjem. Projekt elektroinstalace úspěšně zpracovali Pater Milan Frank, farář z Verneřic a Jan Záhora, tehdy čerstvý držitel osvědčení o absolvování státní zkoušky z vyhlášky č. 95/1961 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, varhaník chrámu sv. Kříže a sv. Václava v Děčíně I. Kopírování projektu zhotovili v Destě a zároveň Desta byla garantem odborně provedených prací. K tomuto účelu byli k dispozici dva profesní elektrikáři z uvedeného podniku.

Problém byl s materiálem. Na dnešní dobu to připadá komické, ale opatřit přívodní měděný napájecí kabel od elektroměru vzadu do sakristie byl nadlidský úkol. Elektroodbyt měl v sortimentu pouze hliník a tak za použití „všimného“ byl kabel přivezen až z vnitrozemí. Ostatní rozvody byly zřizovány z Al vodičů; a to okruhově s ukončením na elektrozásuvku. Každý okruh mohl být kombinačně samostatně ovládán.

Zmiňovaný přívodní měděný kabel (CYKY 4Bx16), který je více než dost předimenzován, je ve zdech kostela použit i dnes. Je to vlastně jediná věc, která z minulé elektroinstalace zbyla (nepočítám-li osvětlení obou zákristií, které se ponechalo původní, aby se nemuselo v nedávno vymalovaných místnostech opět sekát – jedná se o 3 nástěnná světla). Kabel byl mohutný zřejmě proto, že se uvažovalo o elektrickém vytápění. Tomu také odpovídal do nedávné doby použitý vstupní jistič - použit DEON s vypínacím proudem 50 Ampér! Dnes jsme z této velkorysosti slevili, protože se platí za každý „ampér“ vstupního jističe nemalý peníz.

Koncepce elektroinstalace nebyla vcelku špatná. Provedení bylo již na horší úrovni. To, že byly použity hliníkové můstkové vodiče, lze pochopit. Dost nepochopitelné zůstává řešení elektroinstalace na pravé straně kostela. Působí to dojmem, že práce musely být rychle ukončeny a nebyl čas. Nebyla zapojena ani všechna vedení. Některá prostě končila v dokonale zaštokovaných krabicích smotaná. V příspěvku je několikrát zdůrazňována „profesnost“, ale ta v dobách socialismu nezaručovala vůbec nic. Ona nezaručuje mnohdy nic ani dnes. Vypadá to sice „vědeckěji“, ale to je vše. Záleží vždy na výsledku – to mluví samo za sebe.

Svítidla:

V tehdejší době se hledělo nejenom na svítivost světelných zdrojů, ale i na hospodárnost. Přestože byly zřízeny okruhy pro elektrické vytápění kostela akumulacími kamny, a tuším dvoje byla i zprovozněna, tak celková

energetická bilance se jevila jako nejvýhodnější použitím rtuťových výbojek RVLIX v kombinaci s klasickými žárovkami (pro pozdní náběh žhavení výbojek). Výbojky s výhodou dostal zdarma darem autor tohoto povídání od Technických služeb města Děčína, sekce Veřejné osvětlení (pan Antonín Michálek). Problém byly předhradné tlumivky: část jich byla nakoupena v Elektroodbytu a část v Divadelní technice. Ono totiž bylo nemyslitelné v té době, že nějaký kostel bude mít výbojkové osvětlení. Toto bylo určeno výhradně na veřejné pouliční osvětlení a pro účely soc. organizací!!

Nově byl natažen kabel k motoru varhan, bohužel nešťastné řešení (i když zprvu velice dobře myšlené) bylo zapínání a vypínání na zdi v prostoru za varhanami. Indikaci chodu motoru tvořila lampová koule poblíže provazu pro zvony s barevnou žárovkou (přes jistič).

Zároveň byla položena vedení pro případný chrámový rozhlas. Centrum vyúsťovalo v sakristii, dvě větve vedly na přední sloupy v presbytáři a jedna větev vedla k varhanám na kůr. Současně s tímto vedením byla natažena dvoulinka pro místní telefon sakristie/varhaník. Záměr chrámového rozhlasu byl realizován až mnohem později, ukončení na kůru bylo později využito pro jiné účely. Kuriozitou z projektové dokumentace je způsob vedení rozhlasových linek. Krásně, vlastní rukou Otce Milana Franka, z důvodu eliminace naindukování brumů z elektrovedných vedení, je zde namalován cik-cak průběh. I v komentáři dokumentace je upozornění, jak tato vedení k reproduktorům vést...

Dostí přemýšlení si vyžádal průběh kabelu od elektroměru do sakristie. Problém byl v blízkosti kleneb (oblouků) celé levé strany chrámové lodi. Nakonec zvítězil názor, že částečně lze vybourat římsy nad, než poškodit klenby. Římsy byly stavebně bezvadně opraveny (profesionální zedník a štukatér). Určitým problémem bylo zaústění přívodního kabelu do mohutné pískovcové zdi sakristie. Projektovaný rádius mohl vzniknout pouze za použití techniky a nejenom sekáče a kladiva. A zde bylo poprvé použito vypůjčené pneumatické kladivo, které pískovec zdolalo. Ostatní pomocné zednické práce a záhozy byly svépomocí z řad farníků.

Veškerá stará vedení byla odstraněna, včetně zářivkových těles a neonových trubic.

Revizi elektroinstalace provedla Desta, n.p. Veškerou autodopravu a neziskovou pomoc při zajišťování materiálu vykonával farník Jan Musil, dispečer ČSAD. (též potencionální pamětník). Pomocné, zejména vyklízecí práce půdy, stavební sutě apod. prováděli naši Romští spoluobčané z uličky mezi Teplickou a Tržní za sjednanou cenu 3,- Kč/hod. (doloženo mzdovými listy).

Následovalo vymalování, které řídili Mirek Hanzal, Josef Šnapka a Jiří Filip, stavební dozor p. Widner..

Jak je vidět, pokračuje se ve stopách historie našeho kostela. Bylo popsáno zářivkové osvětlení, výbojky, atd. se snahou o šetření elektrické energie. V této příkladné činnosti se pokračovalo i nadále. Již dost dávno jsem s otcem Františkem, tehdy kaplanem, zřídil provizorní zářivkové osvětlení prvých oblouků (krátké, 11 W, zářivky se vozily z bývalé NDR, u nás se neprodávaly), protože rozsvěcet stropnice v obloucích bylo dosti nevhodné. Světlo bylo jako „za dušičky“ a přitom svítilo 20 x 40W to je **800 W!** Toto provizorium nakonec přečkalo do letošní rekonstrukce. Problém byl tehdy s pravou stranou kostela, kde byl zoufalý nedostatek světelných okruhů. V té době se odstranily i původní reflektory s 200 W žárovkami právě nad prvými oblouky, které svítily hezky na podlahu, kde nebyly ani lavice ani obětní stůl. V presbytáři byly takové reflektory dva na každé straně + na každé straně po jedné výbojce. Výbojky se zde ovšem prakticky nepoužívaly, protože tlumivky byly bohužel umístěny v presbytáři a děsně vrčely. Další kombinace žárovek a výbojek byla pod kůrem a další výbojky na kůru. V lavicích bylo vidět dosti mizerně a situaci vyřešilo až umístění halogenů nad druhé a čtvrté oblouky. Sice si to vyžádalo celkem 2 kW příkonu, ale každý v lavicích perfektně viděl. Ještě k výbojkám na kůru. Rozsvěcovaly se ze zákristie, jako všechna ostatní světla (ale i zásuvky), a to vedlo k občasným „zpestrujícím“ situacím. Stávalo se totiž, že na kůru byla tma, protože nikoho nenapadlo tam rozsvítit a bylo nutno se pak vydat na pouť do zákristie. Nebo světla již svítila a někdo v nepřehledném množství vypínačů světla omylem vypnul. I když si chybu uvědomil a vypínač znovu zapnul, tma na kůru byla ještě dost dlouhou dobu než výbojky vychladly a poklesl v nich tlak rtuťových par. Tak o těchto zážitcích se nám nyní bude již jen zdát.

Nyní různá provizoria skončila a dopadlo to nakonec tak, že místní firma (opět paralela!) vyrobila lustry „namíru“ pro náš kostel a podle našich požadavků. Možná si budeme na ně muset zvyknout, jako na každou novou věc, ale přínos to bezesporu je. Je sice vidět o něco méně než od halogenů a časem se svítivost zářivek snižuje (u levnějších typů bohužel až na 50%), ale uvidíme, zda všichni uvidíme.

V lustrech jsou použity výlučně moderní úsporné zářivky, i když jen s tlumivkami (elektronické předřadníky by vše dost podstatně zdražily), takže nelze lustry plynule stmívat. Lze ale kombinovat různé okruhy. Pro toho, kdo si chce spočítat, kolik při různých kombinacích spotřebujeme elektřiny, uvádím, že jeden lustr má příkon 108 W v dolní sekci (válec), 80 W střední sekce (4 světla okolo válce) a rovněž 80 W v horní sekci (všech 10 lustrů se všemi sekcemi tedy 2360 W).

Do oblouků byla touž firmou dodána estetičtější osvětlovací tělesa, rovněž se zářivkami, která mají příkon celkově pouhých 20 x 11 W = **220 W**,

ale vidět je v tomto případě o mnoho více, než se starými stropnicemi. Inu pokrok je zde doslova vidět.

K dalším částem příspěvku. Záměr kombinace žárovek a výbojek měl jednu další výhodu, o které se nepsalo, totiž tu, že se změnila příznivěji barevná teplota světla „mrtvolných“ rtuťových výbojek.

Zmiňovaná indikace zapnutí motoru varhan se co pamatuji již nepoužívala, v kouli byla běžná čírá žárovka a jistič stále vypnutý. Ono totiž bylo motor dobře slyšet. Je ale udivující, že žárovka byla jistěna extra jističem, ale motor varhan neměl jističení žádné, naštěstí to přežil! Jistěn byl jen přívodní kabel jističem 25 A.

Zmiňovaná vedení z obyčejné dvoulinky, vedená na pilře oblouku v presbytáři jsem použil až já v době po revoluci, kdy jsme pořídili za výhodných podmínek zlevněné zesilovače a ostatní zvukové vybavení. Vzpomínám, jak jsme tehdy v bývalé Tesle v Ústí nad Labem kupovali s O. Františkem čtyři 50 W zesilovače, jeden pro nás, 3 pro O. Pavla Jančíka (jeden z nich sloužil u sv. Kříže pro rozhlas, další je dodnes u sv. Václava a Blažeje a s jedním se myslím tehdy počítalo do Arnoltic).

Vedení na kůr jsem použil až pro zavedení telefonu mezi farou a kostelem. Pokus o přenos signálu z mikrofonu od varhan do zesilovače v zákristii druhou nestíněnou dvoulinkou nevyšel. Byl občas rušen impulsy z telefonu a telefon jsem likvidovat nehodlal. Nyní by mělo být vše zcela jinak, ale jedná se o vysoce speciální téma, které by asi nebavilo číst ani toho, kdo se prokousal písmenky až sem.

O vysekaných „kráterech“ na levé straně nad oblouky jsem již dříve psal. Některá místa snad musela narušit i statiku zdi. S přívodním kabelem se sice nepracuje nejlépe, ale ohnout jej lze bez problému a otvory byly, jak jsem již dříve uváděl, zcela nepřiměřeně velké.

Všechna stará vedení nebyla dříve odstraněna a nejsou odstraněna ani nyní. Trubky včetně měděných vodičů odpočívají hezky ve zdech a pokud by se někdy dělala kompletní nová vnitřní omítka kostela, nevěřící zájemce je uvidí a určitě by byla odstraněna.

pokračování příspěvku pana J. Záhory st. s poznámkami R. S. bude opět příště

Poznámka ne na okraj

Přihlásil se nám další pamětník, který sdělil vzpomínky na dobu krátce po 2. světové válce. Řada na příspěvek přijde hned, jen co dokončíme nynější, „poněkud“ delší seriál. Můžete se ale těšit již dnes.

• Dva hokejisté se trápili otázkou: Hraje se taky v nebi hokej? Nakonec si slíbili, že ten, kdo z nich první zemře, to přijde druhému oznámit. A tak se taky stalo. Jeden z nich po čase zemřel a druhý měl zakrátko na to živý sen. Zjevil se mu kamarád a říká: „Mám pro tebe dvě zprávy: jednu dobrou a druhou špatnou.“ Druhý byl celý nedočkavý a hned se ptal: „Tak povídej, hraje se v nebi hokej?“ „Ano, hraje,“ odpoví zvěčnělý kamarád. „To byla ta dobrá zpráva a teď tu špatnou: Zítra s námi chytáš v bráně ...“

Co jste nám napsali o víře

Príspevky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Panna Maria - záchranná archa (11. pokračování)

Vánoce – vánoční čas – kolikrát vyslovujeme přání dobra, **radosti** a pohody. Je však tomu opravdu tak? Nenalháváme si? Nestává se mnohým z nás toto období horečnou činností, houbou za co nejokázalejší oslavou Vánoc tak, že pravá radost z narození Spasitele nemá místo? A přece **Bůh stvořil člověka pro radost**. Vrcholem radosti člověka v ráji byl **osobní kontakt se Stvořitelem**, však hřích zničil tento ráj rozkoše. **Hřích je to, co i dnešního člověka okrádá o radost, kterou mu právě vrací narození Spasitele.**

Narodil se z čisté Panny – tak zní část písně v tyto dny. Ano, je to opět Ona, Maria, naše záchranná archa, která svým Fiat v extázi lásky zvolala: „**Duch můj jása v Bohu, mém Spasiteli ...**“ Jásání a plesání je přece projevem vrcholné radosti! Protože Maria je také naše Matka, chce se o tuto jásavou radost dělit s námi. Chce ji nás krůček po krůčku naučit. Když nám utrpení svírá srdce, není snadné jít k Marii a prosit: „Ukaž nám své milosrdné oči, dej nám paprsek své naděje! Tys jásala a plesala i pod křížem. To je tajemství, které sice nemůžeme pochopit, ale kterému ty chceš nás naučit a i když toho nejsme schopni, ty nám tuto radost dáš přes naši neschopnost.“

Maria je nositelkou radosti; stala se Matkou dítěte, které bylo člověkem a Bohem současně. Touha být šťastný a mít radost je něco, co nám lidem je společné. Proč tedy my křesťané nejsme radostní?

Jde o to, jak dalece jsme pracovali na sobě po celý rok s Pannou Marií. Každý měsíc jsme si vytkli jednu z vlastností a na samém počátku jsme

vycházeli ze svobodného rozhodnutí. Je-li člověk svobodný, obrácený k evangeliu (mimořádně – radostné zvěsti), zbavuje se své samolibosti, egoismu ..., objeví krásu věcí stvořených a je-li takto svobodný, pak **svoboda souvisí s radostí**. Potom i ten nejmenší úsměv ve tváři rozveseluje a získává si srdce lidí. Jen musí být **radost upřímná, čistá** a to je tehdy, stáváme-li se příbytkem Spasitele, tak jako Maria byla monstancí Božího Syna. „Má-li dnešní svět opět najít Krista, musí Maria znovu Krista porodit.“ (P. Kentenich)

Staňme se také tou Marií, vždyt' naše početí Ježíše Krista se odehrálo při křtu, proto se v tom podobáme Marii, jeho panenské Matce. Také On chce v nás růst a skrze nás se zrodit a přijít na svět.

Dokážeme své Fiat přinést darem k jesličkám? Vzchopme se a v onen den řekněme radostně Kristu:

Chci být tvým malým svatostánkem, příbytkem, jakým byla pro tebe tvá Matka – svatostánkem, který přes den rozšiřuje a otevírá dvířka pro lidi.

Maria, pomoz nám v tom!

zaslala Soňa Šenková

&

Okénko do knihovny

&

autor: Raniero Cantalamessa

název: Chudoba

z obsahu: *Ideál duchovní chudoby s sebou vždycky nese, jak bylo řečeno, velkou důvěrou v Boha, jako pozitivní protějšek nedůvěry v sebe. Někdy, aniž si toho snad všimneme, mluvíme tak, jako by byla budoucnost církve nejistá nebo jako by byla vydána na milost a nemilost dějinným událostem, osudům národů a společenským změnám. Na otázku, co si máme myslet o budoucnosti křesťanství, když se zdá, že bude ve světě náboženskou menšinou, odpověděl Jan Pavel II. Kristovým výrokem: „Neboj se, malé stáde!“ A připomněl, že „evangelium neslibuje snadné úspěchy Ale zároveň je to velký příslib“. Budoucnost církve je v rukou Zmrtvýchvstalého, kterému je dána „veškerá moc na nebi i na zemi“, a proto je v dobrých rukou.*

Pokorný František z Assisi nám ukazuje na konkrétní krok, s jakým můžeme začít všichni. Píše: „Mnozí se vytrvale věnují modlitbě a různým zaměstnáním, mnoho se postí a umrtvují své tělo. Ale hned jsou pobouřeni a rozčileni, když se řekne slůvko, které jim připadá jako urážka jejich osoby, nebo když se jim něco bere. Tito nejsou chudí v duchu, protože kdo je opravdu chudý v duchu, nenávidí sebe a miluje ty, kdo ho uhoďí do tváře.

M. J.

&

Knihy se na faře půjčují v neděli po mši svaté do 10 hodin. Po osobní do-
mluvě si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat.
Kdyby někdo měl zájem o knihy jiné, objednámu je v knihkupectví Jonáš
v Litoměřicích.

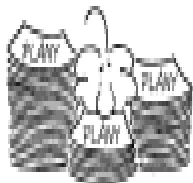
M. J.

& Farní rada

Zpráva z 10. zasedání FR ze dne 11. 11. 2001

Aby nebyla mýlka. Ten, kdo sleduje podrobně číslování zasedání FR, by mohl být za-
skočen tím, že čte o 10. zasedání. Je to způsobeno tím, že 9. zasedání se sice nekonalo, ale
své číslo přesto obdrželo. Proto také odmlka byla dvouměsíční. (R. S.)

Po měsíční odmlce se v neděli 11. listopadu opět sešla
farní rada.

- **Volby**

Jelikož stávající farní rada působí již rok, budou se
opět konat volby. Proto se farní rada na svém jednání
zabývala také touto otázkou. Pro potřeby hladkého průbě-
hu voleb ustanovila FR tříčlennou volební komisi. Do ní byli jmenováni:

P. F. Jirásek	- předseda volební komise
Martina Musilová	- člen volební komise
Zuzana Bumbová	- člen volební komise

O konání nových voleb budete ještě podrobně informováni. Zatím tedy
několik dat. Od neděle 18. 11. do 2. 12. budete mít možnost do připravené
schránky v kostele napsat kandidáty, které byste chtěli navrhnout na volbu
do farní rady. Po večerní mši svaté budou v neděli 2. 12. všechny návrhy
posouzeny, zda návržení splňují podmínky pro volbu do farní rady, a navr-
žení budou osloveni, zda souhlasí se svou kandidaturou. Následující neděli,
t. j. 9. 12., bude zveřejněna listina s kandidáty. Po uplynutí 14-ti denní lhůty
pro seznámení s kandidáty se uskuteční vlastní volby. V našem případě se
jedná o neděli 23. 12.. Letos si tedy nadělíme pod stromček novou farní
radu.

Ačkoli farní rada neobdržela žádný nový podnět od spolufarníků, pro-
jednávala dva body, o kterých se mezi lidmi čas od času mluví. Ptáte se
často na tyto dvě otázky:

- 1) Kdy bude dokončeno ozvučení kostela?
- 2) Jak pokračuje renovace oltáře?

- **Ozvučení kostela**

Dokončení ozvučení kostela je otázkou několika chybějících součástek a následného propojení reproduktorů. Termín se nedá přesně určit.

• **Renovace oltáře**

Došlo k jednání s památkáři, kteří nabídli svou pomoc. Byla napsána žádost k Městské radě, po jejímž schválení bychom mohli obdržet finanční výpomoc na renovaci oltáře. Ten poté poputuje do Roztok u Prahy, kde se podrobí rentgenovému ozáření.

• **Co ještě zbývá z oprav kostela**

Dále se farní rada zabývala vyhodnocením splněných úkolů v souvislosti s nedokončenými pracemi v kostele. Z třinácti bodů v seznamu oprav zbyly nesplněny pouze čtyři. Také dlouhodobé úkoly z jednání farní rady byly již všechny splněny.

• **Žalm**

Z dřívějšího ustanovení farní rady vyplynulo rozhodnutí o uvádění odpovědi žalmu na lístečkách v lavicích. Jistě jste si všimli, že se již nějaký čas neobjevují. Je totiž velmi náročné tyto lístky vyrábět, stříhat aj.. Bylo by ideální, kdybychom chodili do kostela dostatečně brzy, abychom mohli být přítomní nácviku žalmu přede mší. Jelikož ale mnoho lidí stále chodí na poslední chvíli, usnesla se farní rada, že se po 1. čtení přečte text odpovědi žalmu, aby všichni přítomní textu rozuměli a mohli se účastnit zpěvu.

Další, již poslední zasedání této rady se bude konat v neděli 9. prosince v 18:45. Budeme rádi, když se nebudete ostýchat a podělíte se se členy farní rady o své připomínky a podněty pro její další jednání.

Zapsala Zuzana Bumbová

Členové farní rady, kteří čekají na naše podněty:

jméno	funkce
P. Jirásek František	Předseda farní rady
Rejman Miloš	Místopředseda
Bumbová Zuzana	Zapisovatelka
Engelhart Jiří	Člen
Jirásková Marie	Člen
Koutná Šárka	Člen
Málek Jiří	Člen
Musil Antonín	Člen
Vopatová Ladislava	Člen

Žalm číst, zpívat nebo obojí?

Nový způsob provedení odpovědi žalmu, který se dohodl ve farní radě a hned v neděli 18. listopadu vyzkoušel v praxi, považuji za velmi nešťast-

ný a rušící. Když jsem slyšel přečíst text odpovědi žalmu hned po 1. čtení a jeho následné odzpívání, byl jsem poněkud zmaten a neměl jsem po pravdě řečeno zrovna příjemné pocity. Žalm se má přednostně zpívat včetně jeho odpovědi, a to pokud je to možné schólou ap. nebo alespoň zpívat odpověď a v tom „nejhorším“ případě recitovat. Rušivé je pro mne dále i to, že uprostřed bohoslužby slova se předstírá nácvik žalmové odpovědi, resp. jejího textu a už vůbec se nehledí na melodii odpovědi.

Jak jsem již dříve psal, podle ne jen mého názoru je jediné vhodné místo na cvičení písní, ordinária, odpovědi žalmu, atd. a říčení poznámek k bohoslužbě, před mší svatou. „Tlačit“ se musí na to, aby věřící byli v kostele včas a ne hledat skulinky, jak by se mohlo „vyhovět“ jejich pohodlnosti.

Ještě na závěr - napsání lístečků s odpověďmi žalmů (je uděláno jednou provždy) není zdaleka tak náročné jak bylo uvedeno! Jsou práce o dost náročnější.

R. S.

Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Rok 2001				2. prosince	
Rok 2002	6. ledna	3. února	3. března	7. dubna	
5. května	2. června	7. července	4. srpna	1. září	
6. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		3. listopadu	1. prosince	

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.
vlakové spojení (cena 10 Kč):

Děčín hlavní nádr.	13:02	14:39	Dolní Žleb	14:58	17:30	18:35
Čertova Voda	13:12	14:49	Čertova Voda	15:04	17:36	18:41
Dolní Žleb	13:19	14:56	Děčín hlavní nádr.	15:15	17:47	18:52

Setkávání rodin

Setkání rodin se tentokrát uskutečnilo na faře v Křížové ulici. O program a milé pohoštění se postarala paní Julieta, za což jí srdečně děkujeme.

Rozhodli jsme se, že příště se sejdeme *ve čtvrtek 20. 12. 2001*, kdy strávíme společné chvíle *v městském divadle v Děčíně* při programu „Setkání pod vánočním stromečkem“, kde jako host vystoupí skupina Verbascum. Začátek představení je určen na 19:00 a je třeba si rezervovat vstupenky.

J. Škodová

Sněmovní kroužek

V neděli 18. listopadu se na naší faře sešlo 5 účastníků sněmovního kroužku.

Diskutovalo se nad tématickými okruhy 7. kapitoly, okruh 7.1, 7.2 a 7.3. Jak byste vy odpověděli na položené otázky?

7.1.1 Známe nějakou publikaci, knihu o sociálním učení Církve?

Z publikací vyšla útlá knížka od Wolfganga Ockenfelse v překladu s názvem: Katolická sociální nauka. V listopadu roku 2000 vyšel list Pokoj a dobro.

7.1.2 Snažíme se přispívat k sociální situaci ve svém okolí odvážným křesťanským postojem? V jakých konkrétních případech může křesťan působit na své okolí?

O sociálních otázkách byla farnost průběžně seznamována ve Farním zpravodaji, neb v naší farnosti jsou tři členové KaPu.

7.2.1 Jak pomáháme ve svém okolí chudým a nezaměstnaným?

Farní charita, která pracuje ve farní budově, poskytuje chudým a nezaměstnaným ošacení a stravu.

7.2.2 Chtějí nezaměstnaní pracovat nebo zneužívat podporu?

Na tuto otázku v našem městě je svízelné odpovědět. U většiny mladých zpočátku je o práci zájem, ale časem nastane apatie a nechut' se o něco zajímat. ÚP nepracuje solidně s nabídkou práce. Nabízená místa jsou obvykle obsazena a to odrazuje.

7.3.2 Je ve vašem okolí nějaká křesťanská aktivita, věnující se sociální problematice? Co nabízí?

V naší farnosti pracuje Farní charita, která svým zaměřením nejen vykonává běžné služby charit (pečovatelská služba pro starší a zdravotně postižené občany, pomoc bezdomovcům, charitní šatník, práce s dětmi a mládeží), ale je členem Asociace občanských poraden a podílí se na rozvoji informační databáze a sociální politiky a na rozvoji občanského poradenství na území ČR. Novým druhem poskytované sociální služby je asistenční služba pro rodiny s dětmi, kde jde o rodiny evidované orgánem sociálně - právní ochrany dětí Okresním úřadem; pomáhá občanům tzv. společensky nepřizpůsobivým.

7.3.3 Účastním se nějakého sociálního programu, přispíváme na nějaký projekt?

Tato otázka je zodpovězena v předchozím okruhu 7.1.2.. Aktivní členky KaPu se podílejí na šíření křesťanské sociální nauky - programu vize budoucnosti.

Zpracovala S. Š.

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2001	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	5 124 Kč	2 817 Kč	0 Kč	
Únor	5 860 Kč	2 444 Kč	4 500 Kč	Svatopetrský halěř
Březen	5 625 Kč	1 322 Kč	2 300 Kč	Na uprchlíky
Duben	8 489 Kč	2 263 Kč	0 Kč	
Květen	5 373 Kč	971 Kč	2 483 Kč	Na bohoslovce
Červen	5 803 Kč	1 852 Kč	2 000 Kč	Na konvikt
			2 640 Kč	Na opravy kostelů
Červenec	5 720 Kč	1 170 Kč	0 Kč	
Srpen	5 049 Kč	3 411 Kč	0 Kč	
Září	5 929 Kč	2 652 Kč	2 300 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	9 615 Kč	2 360 Kč	7 100 Kč	Na misie
Součet	62 587 Kč	21 262 Kč	23 323 Kč	

Jste-li všímaví, zjistíte, že v řádku „Září“ jsou dnes větší čísla, než byla uvedena v minulém čísle. Omylem totiž nebyla minulý měsíc započítána 5. neděle. Za chybu se omlouvám, dnes je to tak, jak to má být.

R. S.

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P.František

Nejen pro děti

NA VĚČNOST SI NEVEZMEME PENÍZE, POLE, DŮM..., ALE JEN SVĚ DOBRĚ SKUTKY. TY BUDOU NAŠIM BOHATSTVÍM !

vydává: <http://www.volny.cz/fatym>

- Muž se vrátí z půlnoční mše rozmrzelý: „Celou dobu jsem musel stát. Přeci musí vědět, že každý rok pravidelně chodím na půlnoční, tak by mě snad mohli rezervovat místo, ne?“
- Tatínek kárá svého syna: „Kde ses kluku naučil dělat takové hnusné úšklebky ..., u opic v přalese?“ „Kdepak, tati, to jsem okoukal u tebe, když se holíš.“

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- F **Pozvání na divadlo** - Zveme opět všechny děti! Kdy? Druhou neděli, 9. prosince. Kam? Na naši faru. Proč? Budou se hrát od 15:00 pohádky a možná, že přijde i Mikuláš

Přesně na den a hodinu to bude rok od premiéry našeho maňáskového divadla. Blahopřejeme!!!

- F **Rozjímání nad modlitbou** - Na sobotu 15. 12. 2001 se dohodlo 2. *Rozjímání nad modlitbou*. Zahájení bude v 15:30 na faře v Křížové ulici. Setkání bude zaměřeno jak na hledání příkladů modlitby v Písmu svatém, tak bude vyhrazen čas i na praktickou modlitbu v tichu kostela sv. Kříže. Zváni jsou všichni Děčínáci!

Z farnosti Děčín I

- F **Pravidelné akce farnosti v Děčíně I**

- ◆ *Každou první neděli* v měsíci (2. prosince) se koná v kostele sv. Václava a Blažeje od 16:30 řeckokatolická bohoslužba.
 - ◆ *Každý čtvrtek* od 20:00 do 22:00 je možnost prožít tichou adoraci v kapli u Malých sester Ježíšových v Boleticích.
 - ◆ *Každý 1. pátek* v měsíci (7. prosince) v kostele sv. Václava a Blažeje po večerní mši sv. adorace. Tyto adorace jsou myšleny jako společné pro obě děčínské farnosti a budou se jich střídavě účastnit také kněží obou farností.
 - ◆ *Každou 1. sobotu* v měsíci (1. prosince) se koná pouť do mariánského kostela v Horní Polici. Společný odjezd vlakem je z Hlavního nádraží v 9:20 (z Východního 9:25) a mše svatá začíná v 10:30. Návrat je vlakem ze Žandova v 12:49 (v Dc hl. 13:22).
 - ◆ *Každou sobotu* od 18:00 je možnost se na faře v Křížové ulici zúčastnit rozjímání nad nedělními liturgickými texty.
 - ◆ *Sněmovní kroužek* - vede P. P. Procházka.
- F **Aktuality z farnosti v Děčíně I**
- ◆ *Pozvánka na pouť k „obrázku“* - Již několik let, a to vždy v sobotu před slavností Krista Krále (letos 24. 11.), putujeme i s dětmi k obrázku

P. Marie Schönstattské v lese na Jalůvčí. Pouť je zaměřena na poděkování za uplynulý církevní rok. Všechny Vás opět srdečně zveme! Sraz je v sobotu 24. listopadu v 9:30 na faře v Křížové ul.. (J. S.)

♦ *Mikulášská nadílka* - Ve středu 5. prosince od 17:00 bude v kostele Povýšení sv. Kříže přede mší svatou mikulášská nadílka pro děti. (J. S.)

F Z farních informací

♦ *Duchovní setkání s otcem Jiřím Voleským* - Minulou sobotu se konal kurz o modlitbě s otcem Jiřím Voleským. Zúčastnilo se asi 25 lidí z obou farností, včetně mládeže, která se připravuje na svátost biřmování. V první části kurzu se modlitba neprobírala příliš podrobně, druhá část již byla podrobnější. V této části se mi líbilo, že za každým probíraným tématem přečetl otec Jiří úryvek z Bible. Zpestřením také bylo, že jsme zpívali písničky, které se týkaly tématu. Po tomto úseku na faře, jsme se přemístili do kostela, kde jsme modlitbu vyzkoušeli v praxi. Asi 20 min. jsme se modlili v duchu, dalších 10 min. nahlas před svatostánkem. Potom jsme přešli opět na faru, kde jsme mohli otci Jiřímu klást otázky. Ptali jsme se na problémy s modlitbou, nesoustředěnost a pod.. Otec Jiří nám všechny otázky a problémy srozumitelně a hezky vysvětlil. Nakonec se domluvilo, že se budeme takto setkávat s otcem Jiřím alespoň jedenkrát za dva měsíce, častěji nemohl přislíbit. (J.Skřivánek ml.)

Posvátná znamení

3. Přírodní symboly

Nehovoříme zde o žehnání věcí, které používají věřící v denním životě, nýbrž o věcech, které používá církev v liturgii. Tyto věci je třeba chápat z hlediska „teologie pozemských skutečností“, jak ji shrnul O. Casel v knize „Das christliche Kultnrysterium“ (Regensburg 1959, 120): „Křesťan ví, ... že příroda spolu s člověkem vzdychá pod hříchem a že touží po vykoupení, ví však současně, že příroda je dílem Božím. V tomto smyslu ji miluje a vidí v ní stopu Boží. Ale sám stojí nad ní, je mu obrazem s nástrojem duchovna. Tak se dívala i liturgie od počátku na přírodu, od okamžiku, kdy Pán použil chleba a vína jako prvků mešní oběti. Církev se také neostýchala převzít přírodní symboly, které používali ve svých kultech pohané, a vykázat jim správné místo a dát jim pravý smysl. Tím darovala přírodě prvorozence ... oslavení, tak jako posvětila lidské tělo svátostmi a bohoslužebnými gesty.“

Liturgie používá přírodních symbolů dílem převzatých ze Starého zákona (olej, kadidlo, popel, kroupení yzopem ap.), dílem zasazených Kristem jako symbolů Nového zákona, a přitom jsou působivé a udělují život milosti: chléb, víno, olej a balzám se staly svátostnými znameními. Církev prodloužila jejich svátostnost o další řadu nepsvatostných obřadů: používá vody, oleje, křížma

a chleba při svátostinách. Kromě toho realizuje obrazy Starého a Nového zákona a přispívá tím, že jejich výchovný účel se plněji dosahuje: v liturgii užívané světlo, popel, kámen, nápoj z mléka a medu, podaný nově pokřtěným, realizují novou zaslíbenou zemi a nový Boží lid.

a) Chléb a víno

Obětními dary při mši jsou chléb (pšeničný) a víno. Chléb pochází jako člověk ze země, a je proto symbolem lidské existence. Vznikl z potu lidské práce, a proto je symbolem našeho sebeobětování. „Je to plod země a lidské práce“, ale zároveň darem Božím: „Z tvé štědrosti jsme přijali chléb, který ti přinášíme“ (modlitby k přípravě chleba). Je denní potravou člověka a nezbytným pro udržení života. Proto se hodí jako náš obětní dar při eucharistii, jež je obětí Kristovou a darem Božím, kterým se udržuje život věčný (v milosti). Avšak chléb vznikl rozdrčením mnoha zrn, než se stal jedním, proto je symbolem našeho spojení s Kristem, jehož je dosaženo v eucharistické hostině. Pro tuto symboličnost byl Kristem užit jako látka svátostné eucharistie, jež je pokrmem, obětí i poutem jednoty s Kristem („Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm“, Jan 6, 58) a mezi křesťany navzájem: „protože je to jeden chléb, jsme my, ač mnozí, jedním tělem“ (1 Kor 10, 15-17).

Chléb, který užil Kristus při Poslední večeři, byl nekvašený, avšak od začátku byl užíván k eucharistii domácí kvašený chléb. Obětní chléb (v latinském ritu zvaný hostie, v byzantském prosfora) byl upečen z pšeničné mouky a vody (v některých východních ritech s přídavkem oleje a soli). Jeho podoba se měnila, napřed to byl bochníček, asi jako ruka veliký, pak v upravené podobě věnce nebo zkřížené pletýnky, třírohého preclíku. Se vzrůstající úctou k Eucharistii byl chléb opatřován vtisknutou pečetí s křesťanskými motivy. Od třetího století byl obětní chléb v Římě přinášén lidem v obětním průvodu. Když tento v 9.-11. stol. na Západě vymizel, v důsledku používání nekvašeného chleba, používalo se oplatkových hostií, jež od 12. stol. se už nelámaly pro potřebu přijímajících, neboť přijímání laiků se stalo záležitostí několika svátečních dnů; začalo se proto užívat „partikul“, tj. malých hostií, stále tenčích a křehčích, vykrajovaných předem, takže obřad „lámání chleba“ se omezil jen na rozlomení větší hostie celebrantovy.

Protože dodnes užívané velké i malé hostie těžko vyjadřují pojem skutečného chleba, žádá koncil, aby velké hostie pro celebranta, i když se zachová tradiční forma, byla zhotovena tak, aby více odpovídala znamení chleba, tj. aby se dala skutečně lámat v několik částí a podávat z ní třeba jen několika věřícím, neboť malé hostie zůstávají dále v užívání, pokud to žádají pastorační důvody a počet věřících (IG 283). Ideální by tedy bylo, kdyby se užívalo velké hostie větších rozměrů, silnější a barvy chleba, aby v malých komunitách jeden chléb skutečně mohl být rozlomen pro potřebu všech přijímajících.

Víno jako látka eucharistie musí být révové, přirozené bez všech příměsků (IG 284). Jeho symbolika je podobná chlebu: je obvyklým (na Východě smíše-

né s vodou) denním nápojem, je tedy symbolem nutnosti a výživy duše eucharistickou krví. Je také symbolem spojení s Kristem i s věřícími, neboť i ono povstalo vylišováním mnoha bobulí. Na Východě se užívá obvykle červeného vína, na Západě bílého, ale i zde lze užít červeného vína k eucharistii. Víno je také symbolem sebeobětování, a proto vhodný obětní dar, neboť i ono stálo lidský pot a kromě toho drcení (lisování) hroznů, podobně jako mletí zrn u chleba, je symbolem utrpení: jako vinař, šlapající v lisu hrozny, je potřísněn skvrnami rudých hroznů, tak je Mesiáš potřísněn výkupnou krví (Iz 63, 1-6).

Doc. ThDr. Josef Bradáč
pokračování přístě

Přehled mší a kulturních akcí přes vánoce

Kdy	Co	Kde	Od kolika	
24. 12. Pondělí	Pondělí po 4. neděli adventní	kostel sv. Františka - Podmokly		
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové		
	Vigilie Slavnosti Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	16:00	22:00
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové		20:00
		<i>kostel sv. Václava a Blažeje</i>		24:00
25. 12. Úterý	Slavnost Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	8:30	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:30	
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>	10:00	
		<i>kostel sv. Václava a Blažeje</i>	8:00	
26. 12. Středa	Svátek svatého Štěpána, prvomučedníka	kostel sv. Františka - Podmokly	8:30	
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:30	
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		
		<i>kostel sv. Václava a Blažeje</i>		
27. 12. Čtvrtek	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty	kostel sv. Františka - Podmokly		17:30
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		
28. 12. Pátek	Svátek sv. Mláďátek, mučedníků	kostel sv. Františka - Podmokly	7:00	
		<i>kostel sv. Václava a Blažeje</i>		
29. 12. Sobota	Pátý den v oktávu Narození Páně	kostel Panny Marie - Bynov	16:00	
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		
30. 12. Neděle	Svátek svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa	kostel sv. Františka - Podmokly	8:30	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:30	
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>	10:00	
		<i>kostel sv. Václava a Blažeje</i>	8:00	
31. 12. Pondělí	Sedmý den v oktávu Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	7:00	
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>		
01. 01. 2002 Úterý	Slavnost Matky Boží, Panny Marie	kostel sv. Františka - Podmokly	8:30	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:30	
		<i>kostel Povýšení sv. Kříže</i>	10:00	
		<i>kostel sv. Václava a Blažeje</i>	8:00	

Pozn.: Na Štědrý den je mše sv. v 16:00 určena hlavně pro děti a starší osoby
Na Štědrý den při mši sv. v 22:00 vystoupí chrámový sbor
Na Silvestra po mši sv. bude děkovná pobožnost na závěr roku

Kdy	Co	Kde	Od kolika
23. 12.	Předvánoční koncert	kostel sv. Františka – Podmokly	19:30
25. 12.	Dětský sbor z Březín	kostel sv. Františka - Podmokly	14:30

Získat včas více informací, aby mohly být uvedeny ve ZzF je stále svízelné. Je to myslím škoda, ale poradit si musím. Proto uvádím alespoň pořad bohoslužeb u nás a do volných okének si doplňte za domácí úkol ostatní údaje sami – pokud se vám je podaří zjistit A já budu věřit dále, že to možná za rok bude lepší. Nezaspala náhodou v tomto směru FR?

Slavnosti a svátky

LITURGIE

8. 12. Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu
25. 12. Slavnost Narození Páně
26. 12. Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka
27. 12. Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty
28. 12. Svátek sv. Mladýátek, mučedníků
30. 12. Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa

Významné dny

1. 12. Světový den boje proti AIDS
10. 12. Den lidských práv

Výroční dny biskupů

1. 12.	Mons. Coppa	jmenován titulárním arcibiskupem (1979)
3. 12.	Mons. Paďour	jmenován titulárním biskupem (1996) - 5. výročí
	Mons. Malý	jmenován titulárním biskupem (1996) - 5. výročí
12. 12.	Mons. Kajnek	biskupské svěcení (1992)
18. 12.	Kard. Vlk	svátek
	Mons. Škarvada	jmenován titulárním arcibiskupem (1982)
21. 12.	Mons. Otčenášek	jmenován diecézním biskupem (1989)

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
úterý	16:00	12-17	Marie Jirásková (společenství děvčat)
středa	16:00	8-12	Soňa Šenková

Š e d ě n - P o d m o k l y

čtvrtek	13:45	9-10	Marie Jirásková
čtvrtek	15:00	12-13	Soňa Šenková
čtvrtek	16:00		P. František Jirásek (setkání ministrantů)

Setkávání

- ♦ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ♦ každou 1. neděli od 13:45 Dolní Žleb
- ♦ každou 2. neděli od 18:30 na faře - setkání Farní rady
- ♦ každou 3. neděli od 14:30 na faře - sněmovní kroužek
- ♦ každé 3. úterý při večerní mši svaté - dětská mše svatá
- ♦ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ♦ každou středu od 18:00 na faře - zkouška účinkujících divadla
- ♦ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ♦ každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci od 18:45 - Biblické večery
- ♦ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ♦ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ♦ vyučování náboženství pro děti - v neděli 11:30 - 12:15
- ♦ setkávání na faře (modlitba a rozhovory) - každý pátek od 20:00

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		17:30
Středa	07:00	
Čtvrtek		17:30
Pátek	07:00	
Sobota		16:00 (Bynov)

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
Libouchec	2. Neděle	15:00	Kostele Tří králů
Tisá	4. Neděle	15:00	Kostel sv. Anny

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 30. prosince 2001, před 1. nedělí v lednu ☞